

# Morfologija

---

**Jambrek, Vanja**

**Undergraduate thesis / Završni rad**

**2024**

*Degree Grantor / Ustanova koja je dodijelila akademski / stručni stupanj:* **University of Zagreb, Academy of Fine Arts / Sveučilište u Zagrebu, Akademija likovnih umjetnosti**

*Permanent link / Trajna poveznica:* <https://urn.nsk.hr/um:nbn:hr:215:483034>

*Rights / Prava:* [In copyright / Zaštićeno autorskim pravom.](#)

*Download date / Datum preuzimanja:* **2024-12-27**



*Repository / Repozitorij:*

[Repository of the Academy of Fine Arts in Zagreb](#)



Sveučilište u Zagrebu  
Akademija likovnih umjetnosti  
Akademska godina 2023./2024.

Završni rad  
**Morfologija**

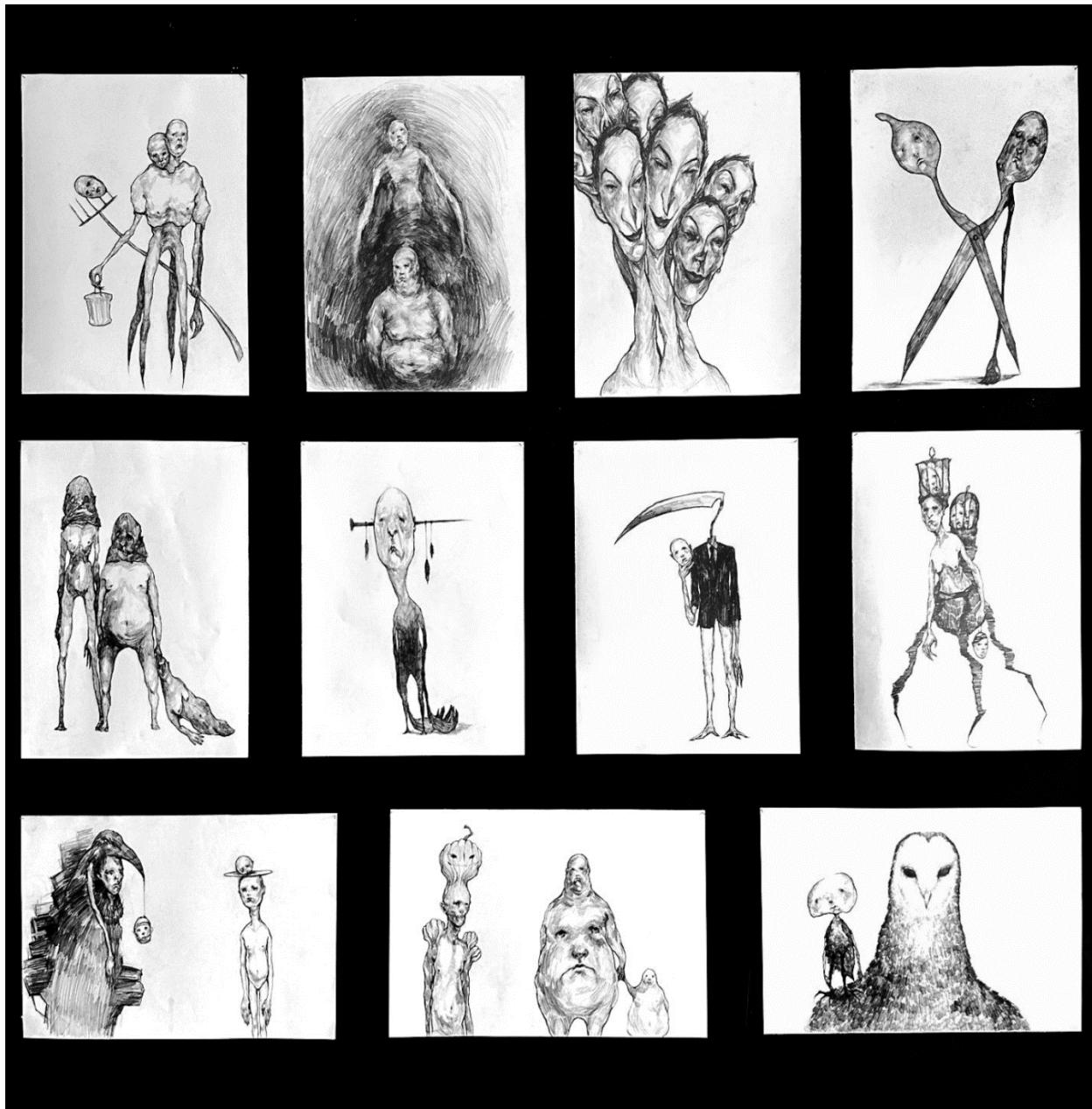
Preddiplomski studij Grafika  
Mentor red. Prof. art Robert Šimrak  
Studentica: Vanja Jambrek

# KONCEPT

Istraživanje ljudske izobličenosti kroz pojam Morfologije; u ovom radu su postupno nastajali likovi s različitim strukturama i fizičkim obilježjima te bih koristila različite motive u spoju s tim obilježjima. Kroz razne elemente sam htjela naglasiti otuđenje i osjećaj izlaženja iz vlastite kože, kao i samu ljudsku morbidnost te ružnoću koja iznutra prelazi na površinu.

Likovi graniče s neljudskim karakteristikama; neki dijelovi ili udovi su produljeni, neki skraćeni, isprepleteni, animalni ili potpuno promijenjeni. Sve se kreće prema cilju prikaza čovjeka koji jedva nalikuje na čovjeka; ljudsko biće koje gubi ljudskost i prelazi u nešto potpuno bizarno i neugodno; i sve to upravo radi samoga sebe, čovjeka. Fragmentaciju ili odvajanje od vlastitog identiteta objašnjavam kroz brojne face tj. glave koje likovi često nose sa sobom ili su dio njih, kao i doslovni prikazi nošenja tuđe kože koji se izravno spajaju s tim pojmom. Škare, kosa za travu i čavli su predmeti pomoću kojih sam nastojala prenijeti osjećaj metaforičkog reza, pukotine, rane i opasnosti koja dolazi s time; rez glave - rez ljudskosti, škripanje, nabijanje čavla, grubi zvukovi metala; sve su to zvukovi koje sam također zamislila uz ove crteže i koji pridonose cjelokupnoj atmosferi. Brojne emocije i stanja stoje iza ovih pomalo grotesknih prikaza; zavist, ljubomora, mržnja, destrukcija, autodestrukcija i potpuna alienacija koje rezultiraju fizičkim transformacijama. Ovi motivi kroz koje vidimo raspadanje identiteta i gubljenje samoga sebe također izražavaju i način na koji bi čovjek nastojao maskirati svoje unutarnje okršaje; tuđa koža postaje simbol pokušaja da se prikrije stvarna priroda i osjećaj izgubljenosti, unutarnje ružnoće i izopačenosti koja izlazi na vidjelo. Oni ne služe samo kao estetski izazov, već i kao komentar na dublje procese u čovjeku koji ga čine neprepoznatljivim, ne samo sebi, već i drugima.

Likovi postaju manifestacije unutarnjih borbi i neljudskosti koja se razvija iz emocionalnih i psiholoških konflikata, pružajući priliku za dubljim promišljanjem o nehumanosti i kako ona oblikuje našu percepciju i interakciju s vlastitim identitetom; uz navedeni koncept, ova istraživanja i proces rada otvaraju pitanja o toj ljudskoj izopačenosti i što znači izgubiti vlastitu humanost, dok s vizualne strane razdvajanjem anatomije proučavam kako sklapanje raznih elemenata može promijeniti finalno značenje i emociju koju rad donosi.



Slika 1, Postav završne izložbe, 2024.



Slika 2, „Untitled“, 2024.



Slika 3, „Untitled“, 2024.



Slika 4, „Obiteljski ručak“, 2024.



Slika 5, „Untitled“, 2024.



Slika 6, „Untitled“, 2024.



Slika 7, „Untitled“, 2024.